

Sjef Boon speelt bridge over de hele wereld

■ Jong geleerd is oud gedaan

Op zijn paasbest is Sjef Boon gekleed voor het interview. Het valt meteen op; een jasje met alle 'suits' van het kaarten. Voordat ik er een compliment over kan geven zegt Sjef al; "Ja mooi hè! Gekregen van mijn broer, die heeft hem meegenomen voor mij van een markt uit Spanje." Een echt bridgejasje.

SUSAN VAN WEPEREN

Sjef straalt niet alleen het bridgen uit, het zit ook van binnen. Misschien omdat het hem met de paplepel is ingegoten.

"Ik heb leren bridgen toen ik een kleine jongen was, een jaar of 8 of 9. Dat was na de Tweede Wereldoorlog. Mijn ouders hebben leren bridgen van de Engelsen en ik heb het weer van hun geleerd."

Inmiddels heerst bij Sjef al meer dan 70 jaar de interesse voor het bridgen en heeft hij het 'bridgevirus' overgedragen aan zijn partner Anny. „Anny en ik werkten zeven jaar lang op olietankers. We voeren over zee. Ik was radioman en Anny stewardess. Toen een vierde man nodig was, heb ik Anny het bridgen bijgebracht."

Boon-a-part

Na het varen op zee streek de familie Boon neer in Donkerbroek. Lang duurde het stilzitten niet bij Sjef. „In 1995 hebben Anny en ik Boon-a-part opgericht, een bedrijfje dat bridge-reizen en weekendjes naar allerhande bestemmingen organiseert. Dat sloeg aan. Mensen vonden het leuk

en de organisatie groeide in een rap tempo."

Sjef en Anny konden het zelf allemaal niet meer bijbenen, waardoor Boon-a-part uit handen gegeven werd en vanaf dat moment verder voer onder de vlag van Fletcher Hotels. „Maar we begeleiden nog steeds met veel plezier bridgereizen. Volgende week gaan we met 36 bridgers naar Kos, dat wordt de 25e keer. We kennen het eiland inmiddels op ons duimpje."

Vakantie mét bridgen

De reizen gaan naar bestemmingen over de hele wereld, van Zuid-Afrika tot aan Thailand. Maar hoe ziet zo'n vakantie er dan uit? Ergens aan de andere kant van de wereld de hele dag bridgen in een hotel bij 30 graden met de gordijnen dicht? "Nee hoor", zegt Sjef lachend. "We zijn niet de hele dag aan het bridgen met zo'n vakantie. Het is vakantie mét bridgen, niet bridgen mét vakantie. Overdag kunnen mensen doen wat ze willen. Naar bezienswaardigheden, liggen op het strand, bedenken het maar. 's Avonds zetten we de tafels klaar en dan gaan we na het eten met elkaar bridgen."

Sjef weet te vertellen dat er onge-

Sjef Boon: „Het is een fantastische sport die je kunt doen tot aan je dood." Foto: Susan van Weperen

veer zo'n 24 spellen op een avond worden gespeeld. „Een spel duurt ongeveer 7,5 minuut. Dat is 8 spellen per uur. Op een avond van 3 uur worden er dan zo'n 24 spellen gespeeld."

Misschien zou Sjef er nog wel meer willen spelen dan dat. „Dat klinkt als heel veel spellen, maar je zit er zo in, dat is zo voorbij hoor."

Bridgeclub Oosterwolde

Als Sjef niet aan de andere kant van de wereld is om te bridgen, doet hij

'Het is de beste verzekering voor een mooie hobby op je oude dag'

dat gewoon in zijn woonplaats Oosterwolde. „We hebben een aantal bridgeclubs in Ooststellingwerf. De oudste club is Bridgeclub Oosterwolde. We bestaan dit najaar 70 jaar.. Anny en ik zijn in 1975 lid geworden van de club, toen we in Oosterwolde kwamen wonen. Het is een gezellige club waarbij plezier voorop staat. Naar de bridgeclub gaan voelt echt als een avondje uit. Daar zijn we met ons allen verantwoordelijk voor. Al zorgen Clarette en Leon van de dansstudio ervoor dat de bridgeclub er altijd gezellig uitziet. Dat zijn echte sfeermakers."

Naast dat het bridgen gezellig is, is het een echte 'fitness for the mind'. „Je merkt dat het goed is voor het activeren van de linker- en rechterhersenhelft. Dementie blijft langer weg bij mensen die bridgen. Het is een fantastische sport die je kunt doen tot aan je dood."

Echter, het is niet te adviseren om te beginnen met bridgen als je al met pensioen bent. „Natuurlijk is het mogelijk, maar het is wel moeilijker onder de knie te krijgen. Als je het eerder leert, raak je bekend met de spelvorm en routine."

Jeugd

Jong geleerd is oud gedaan gaat in dit geval dus ook echt op. „Ik heb wel

bij de Albert Heijn in Oosterwolde in de koffiëcorner gezeten. Dan had ik toestemming om daar te gaan bridgen met voorbijgangers. Mensen die voorbijkwamen, vroeg ik dan hoe het met hun ging en of ze ook belangstelling hadden om te leren bridgen. De jeugd van het Stellingwerf College kwam ook langs, die pikten het heel snel op. Binnen 15 minuten hadden ze het door. Dat is echt leuk."

Ondanks dat Sjef al van kinds af aan bridge speelt, blijft het spel nog steeds spannend. „Bridgen is best wel verslavend. En als je niet oppast, is het zelfs 'heel verslavend'. Ik had vroeger veel last van migraine. Ook al had ik migraine, ging ik 's avonds toch naar de club om te bridgen, zo verslavend is het. Dan was ik aan het bridgen en zo betrokken bij het spel dat ik mijn migraine helemaal vergat. Dat poetste echt de migraine even helemaal weg. Dat is ook het mooie aan het bridgen. Je bent zo geconcentreerd dat je met je gedachte even helemaal van de wereld bent."

Toekomst

Bij de vier bridgeclubs van Ooststellingwerf is de vergrijzing merkbaar. „Dit is een maatschappelijk probleem. Mondjesmaat zien we dat nieuwe bridgers zich aanmelden bij de clubs. We blijven als club zoeken naar onderlinge samenwerking en verbinding, want dat is toch het mooie van bridgen. Het is de beste verzekering voor een mooie hobby op je oude dag, maar wel zo vroeg mogelijk beginnen. Waar wacht je nog op, Susan?"

„Bridgen is best wel verslavend." Foto: Susan van Weperen